

MEDDELELSER

FRA

DET NORSKE MYRSELSKAP

Nr. 4

August 1943

41. årgang

Redigert av dr. agr. Aasulv Løddesøl.

ÅRSMELDING FOR TRØNDELAG MYRSELSKAP FOR 1942.

39. arbeidsår.

Medlemstallet har i 1942 vært 38 årsbetalende og 18 livsvarige medlemmer, tilsammen 56.

Meddelelser fra Det norske myrselskap er som tidligere sendt medlemmene gratis.

Selskapet har i 1942 mottatt som bidrag kr. 1,800.00 av Det norske myrselskap. Fra 29 av de 92 herreder i Sør- og Nord-Trøndelag er mottatt kr. 745.00 og fra 4 spare- og forretningsbanker er mottatt kr. 165.00.

Styret benytter anledningen til å framkomme med sin forbindtligge takk for disse verdifulle bidrag som har muliggjort det arbeid som er utført i 1942.

Selskapets arbejde har også i 1942 vesentlig vært konsentrert om undersøkelse av brenntorvmyrer.

Sør-Trøndelag.

I Agdenes er undersøkt 5 brenntorvmyrer med tilsammen 599,000 m³ råtorv (1803,9 dekar). I 1941 ble 3 myrer undersøkt. I alt er det i Agdenes undersøkt 8 myrer (2408,7 dekar) med tilsammen 991,900 m³ råtorv. Hermed er de vesentligste brenntorvforekomster i dette herred undersøkt.

I Skaun er ved siden av oppmåling og bonitering av to dyrkingsfelter på tilsammen 1295 dekar også foretatt en befarung for å finne brenntorvmyrer innen herredet. Resultatet herav ble at det er få brenntorvmyrer, som alle ligger avsides og er av mindre god kvalitet. Det stikkes dog år om annet litt torv til eget bruk av enkelte gårdbrukere.

Direktør
Haakon O. Christiansen

I Bjugn påbegyntes undersøkelsen av brenntorvmyrer. Det er hittil undersøkt 3 myrer med tilsammen 551,900 m³ råtorv. Myrenes areal er 983,2 dekar. Arbeidet vil bli fortsatt i 1943.

Nord-Trøndelag.

I Otterøy herred er undersøkt 5 myrer med tilsammen 1,377,800 m³ råtorv av gjennomgående god kvalitet. Hermed er brenntorvundersøkelsen innen dette herred avsluttet.

En oversikt over resultatene herfra er inntatt i Meddelelsene nr. 3, 1943.

I Meråker er undersøkt en torvstrømyr, areal 47,8 dekar. Derav er 24,8 dekar med 54,560 m³ brukbar strøtorv. Kvaliteten er dog ikke førsteklasses. Vannoppsugingsevnen er øverst i myra 5,6, dypere nede 8,5. Askegehalten liten, 1,5—2 %.

I Kvam er foretatt befaringsav et større bureisingsfelt. Dette arbeid vil bli fortsatt i 1943. Dessuten er undersøkt og kartlagt 2 mindre bureisingsfelter på i alt 406,6 dekar.

Undersøkelses- og oppmålingsarbeidet i 1942 er utført av Haakon Odd Christiansen og Tore Braadlie. De kjemiske analyser er utført av Statens landbrukskjemiske kontrollstasjon i Trondheim.

Selskapets styre har bestått av:

Formann: Direktør Haakon O. Christiansen, Trondheim.

Varaformann: Forsøksleder H. Hagerup, Mære.

Styremedlemmer: Landbrukssekretær Ingv. Grande, Trondheim.

» Alb. Eggen, Sunnan.

Assistent M. Waagø, Trondheim.

Ingeniør Adolf Moen, Trondheim.

Sekretær og kasserer: Bestyrer, landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim.

Revisorer: Sekretær T. C. Buchholdt og kjøpmann Simon Engen, Trondheim.

Representanter til Det norske Myrselskap: Landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim, og oppmålingsfullmektig Th. Løvlie, Sandvika.

Inntekt. Regnskapsutdrag for Trøndelag Myrselskap 1942. Utgift.

Beholdning fra forrige år	kr. 1,056.27	Kontorutgifter, årsmøte etc.	kr. 218.40
Bidrag fra Det norske myrselskap....	» 1,800.00	Kontingent til Det norske myrselskap »	121.00
Bidrag fra herredstyrer	» 745.00	Utgifter til oppmåling »	2,472.47
Bidrag fra banker..	» 165.00	Kassabeholdning ..	» 2,292.48
Mottatt for oppmåling	» 1,133.50		
Medlemskontingent..	» 176.25		
Innvunne renter....	» 28.33		
	<u>kr. 5,104.35</u>		<u>kr. 5,104.35</u>

1943. An saldo fra forrige år kr. 2,292.48.

Trondheim 1. januar
6. april 1943.

O. Braadlie (sign.),
kasserer.

Regnskapet revidert.
T. C. Buchholdt (sign) Simon Engen (sign.),
revisorer.

Årsmøte

i Trøndelag Myrselskap holdtes onsdag 14. april under ledelse av formannen, direktør Haakon O. Christiansen.

Årsmelding og regnskap for 1942 referertes og godkjentes.

Fra styret forelå utarbeidet forslag til forandringer i selskapets lover. Dette ble behandlet og lovene endelig vedtatt.

Valg: Som formann gjenvalgtes direktør Haakon O. Christiansen, Trondheim, som varaformann forsøksleder H. Hagerup, Mære, og som styremedlemmer landbrukssekretærene Ingv. Grande, Trondheim, og Alb. Eggen, Sunnan. Gjenstående styremedlemmer fra i fjor er pensjonist M. Waagø og ingeniør Adolf Moen, Trondheim.

Varamenn til styret: Sokneprest O. Røkke, Grong, ingeniør Ole Olsen, Sakshaug, landbrukskjemiker O. Braadlie, ingeniør J. Minsaas, ingeniør Kr. Refsaas og kjøpmann Simon Engen, Trondheim.

Som revisorer gjenvalgtes kjøpmann Simon Engen og sekretær T. C. Buchholdt med fabrikkeier Chr. Chistiansen som varamann.

Som representanter til Det norske myrselskap gjenvalgtes landbrukskjemiker O. Braadlie og oppmålingsfullmektig Th. Løvlie, Bærum.

Som selskapets sekretær og kasserer gjenvalgtes landbrukskjemiker O. Braadlie, Trondheim.

TORV MOT TELE.

En kort orientering om jernbanens teleproblem.

Av fg. baneinspektør H. Fleischer, Nesbyen.

Telen er kommet svært i skuddet i de siste 10 år. Den utforskes og behandles både her og i andre land innen skog- og landbruk, veg- og jernbanevesen og i Det norske myrselskaps tidsskrift.

Telen og jernbanen.

Jernbanenettet er et av de felter hvor de skadelige følger av telen er mest merkbare, både teknisk og økonomisk. Telekulene i linjen om vinteren og teleløsningen om våren hindrer oss i å øke farten og i å bruke bedre festemåter for skinnene og fører med seg sterkere slit, altså dyrere vedlikehold på ballast, sviller, skinner og tog. Bare ved Norges Statsbaner (NSB) er de årlige vedlikeholdsutgifter på grunn av telen anslått til 1½ million kroner.

For å bli fri disse skadelige virkninger må linjen isoleres mot telen. De linjestrekninger hvor grunnen er så dårlig at en må isolere mot tele for å få en rolig skinnegang, er ved NSB anslått til 300 km, om lag 10 % av linjenettets lengde, når Nordlands- og Sørlandsbanen holdes utenfor. Med en utgift til isolering på kr. 50.00 pr. meter linje ville det altså kreves 15 millioner kroner for å bli kvitt telehivingen. Et svært beløp å se til, men en utgift som ville gi gode renter og spare samfunnet for mange unyttige arbeidstimer år om annet, timer som no går med til å bøte det som telen ødelegger. Viktigere er det allikevel at en slik strekning ikke kan bli førsteklasses jernbane før dette arbeid er gjort.

Isoleringsmåter.

Det er i tidens løp brukt mange måter og midler til å isolere linjen mot telehivingen. Mest anvendt har stein og grus vært, til dels beskyttet av myrortov under og på sidene. For baner i drift synes utskifting av den dårlige grunn med torvbunter (torvstrømmer) i dag å være den beste metode og den eneste som lar seg gjennomføre i stor stil med de rimeligste omkostninger og de minste trafikkhindringer.